

Sygn. akt II CSK 183/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa B. [...] spółki jawnej w C.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w C.,  
Dyrektorowi Urzędu Kontroli Skarbowej w W., Dyrektorowi Izby Skarbowej w W.,  
Prokuratorowi Okręgowemu w O. oraz Prokuratorowi Okręgowemu w S.  
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka spółka B. [...] spółka jawna z siedzibą w C. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Zdaniem wnoszącej skargę kasacyjną, w sprawie występują istotne zagadnienia prawne a mianowicie: „Czy wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie Ordynacji podatkowej i wydanie decyzji podatkowych z określeniem statusu podatnika, które następnie zostały uchylone przez sąd, przy jednoczesnym wniesieniu aktu oskarżenia z przyjęciem statusu „podatnika” wobec oskarżonych współników spółki jawnej, jest kontynuacją postępowania podatkowego, którego prawnym zakończeniem jest uznanie w prawomocnym wyroku kończącym postępowanie karne, iż status podatnika nigdy nie przysługiwał oskarżonym? A ponadto” Czy za początek biegu terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonym czynem niedozwolonym, która powstała w związku z działalnością organów reprezentujących Skarb Państwa - w sytuacji, gdy działania te były bezpośrednio związane z określeniem statusu podatnika, w rozumieniu art. 7 Ordynacji podatkowej i art. 54 k.k.s. a organy współpracowały ze sobą wymieniając się zgromadzonym materiałem dowodowym - należy uznać datę zakończenia ostatniego postępowania w sprawie, w którym ostatecznie, że strona nigdy statusu

podatnika nie posiadała?”. Ponadto według powódki skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a następnie w oddzielnym wywodzie, którego nie mogą zastąpić odwołanie do podstaw kasacyjnych, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej. Rozstrzygnięcie zagadnienia powinno pełnić doniosłą rolę dla rozwoju nauki prawa i praktyki orzeczniczej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 740/98 niepubl.; z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 25 kwietnia 2014 r. V CSK 453/13, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne nie odpowiadają wskazanym wymaganiom zwłaszcza wobec oczywistej odrębności postępowania administracyjnego i postępowania karnego. Zważyć też trzeba, że przedstawione zagadnienia wiążą się ściśle ze szczególnymi okolicznościami faktycznymi sprawy.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy, przy czym w odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów postępowania (z wyłączeniem naruszenia skutkującego nieważnością postępowania) oczywista zasadność skargi kasacyjnej musi łączyć się z wykazaniem możliwości

istotnego wpływu zarzucanych uchybień na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.) Skarżąca również nie wykazała w odrębnym wywodzie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Niezależnie od tego można także wskazać, że łączenie przesłanki oczywistej zasadności skargi z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, budzi poważne zastrzeżenia. W dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy zwracał już uwagę, że jednoczesne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi. Trudno sobie bowiem wyobrazić sytuację, w której wyrok jest oczywiście wadliwy a jednocześnie w sprawie występuje tak poważna wątpliwość prawna, że wymaga interwencji i rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2013 r., I UK 291/13 niepubl.; z dnia 21 października 2008 r., sygn. II PK 158/08, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, przy braku podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99, 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, 398<sup>21</sup> k.p.c.